

Fastlagssöndagen 2016. Joh. 12:20-33.

Vi vill se Jesus.

De orden finner vi i vår text. *Vi vill se Jesus*. Det är några greker som kommer med denna önskan. Jesus har blivit berömd och omtalad. Uttrycket "alla vill se en mästare" stämmer verkligen in här.

Sveriges genom tiderna störste boxare, Ingemar Johansson, hade blivit europamästare 1956. Han hade besekrat den väldige italienaren Franco Cavicchi. Redan vid denna tid, tre år innan han blev världsmästare, var han stor idol. Han var mycket eftertraktad och reste runt till många platser och uppvisningsboxades. Teven hade ännu inte gjort sitt intåg utan ville man se en berömdhet så var det "live" som gällde. Vid ett tillfälle kom han också till lilla Lagan. "Alla vill se en mästare", och jag som liten grabb fick åka till Lagan och se Ingemar Johansson! Det var ett stort ögonblick för den lille pojken från Ryssby.

Det är stort att vara mästare. Men den som grekerna ville se var den störste av alla. Jesus är konungarnas Konung, han är herrarnas Herre och alla mästares Mästare.

Herre, vi vill se Jesus. Det är några greker som har kommit till Jerusalem för att tillbe, läser vi. De hade anslutit sig till judendomen och kommer nu för att fira påsk. Huruvida de även har kommit till tro på Jesus vet vi inte, men de vill gärna se honom. De framför sin önskan till Filippus som involverar Andreas och dessa båda går så till Jesus och framför grekernas ärende; vi vill se Jesus.

Vad vi kan förstå av sammanhanget i det här kapitlet så sker det här under vad vi kallar "den stilla veckan". Jesus ska strax gå mot sitt lidande och död.

Jesus var mycket omtalad vid den här tiden. Förunderliga saker hade skett som kunde vara svåra att tro på om man inte själv hade varit med och sett det med egna ögon. En som var född blind hade fått sin syn, ben som inte kunde bära en kropp fick plötsligt förmåga att både hoppa och springa. Munnar som inte kunde tala kunde plötsligt prisa Gud med hög röst. Öron som inte kunde registrera ljud kunde på direkten höra både fågelsång och tal. Och nu var det stora samtalsämnet vad Jesus alldeles nyss har gjort. Han har uppväckt Lazarus. Det står att alla som hade varit med när han kallade Lazarus ut ur graven vittnade om detta. Ryktet om Jesus spreds ännu mer. Det var inte konstigt att de här grekerna ville se vem Jesus var. Alla vill se en mästare.

Men vad händer? Jesus ställer inte upp för något idolfoto eller autografskrivande. Han börjar tala. Han säger att stunden har kommit när Människosonen ska förhärligas. Och så visar han på ett litet vetekorn och säger: *Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör bär det rik frukt.* Så är det ju. Blir inte vetekornet planterat i jorden så blir det inget med det, men sås det ner i myllan så växer det upp och ger säd.

På samma sätt så måste Jesus dö och läggas i graven för att sedan ge skörd för evigheten. Alla hans underverk skulle inte ha haft någon nytta för evigheten om inte underverken på korset och den tomma graven hade skett. Människosonen måste dö för att det skulle kunna bli en andlig skörd, skörden av själar för evigheten.

Jesus fortsätter med att säga: *Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som sätter sitt liv sist i den här världen ska bevara det till evigt liv.* I tidigare översättningar har det hetat att man ska "hata" sitt liv. I en not i vår nya bibel sägs det att det grekiska och hebreiska ordet för "hata" kan översättas med "sätta i andra hand". Och det tror jag är

mycket bättre. Vi har väl inte fått oss förelagt av Jesus att vi ska gå omkring och hata det liv som han har gett oss? Men vårt liv här på jorden, vår strävan och vår omsorg för detta jordiska måste komma i andra hand. *Sök först Guds rike...*, säger Jesus. När vi tror på Jesus och har evigt liv i honom, så förlorar det som hör till denna världen sin attraktion. Ingenting kan jämföras med att äga evigt liv i Jesus, ingenting.

Om någon vill tjäna mig ska han följa mig, och där jag är ska också min tjänare vara. Om någon tjänar mig ska Fadern ära honom. Att tjäna och följa Jesus förutsätter att man tror på honom. Att man tror på honom som sin ende Frälsare. Det kan ibland kosta på att vara en Jesu tjänare och följa honom, men Jesus utlovar att du ska bli ärad av Fadern. Du ska bli ärad av Gud! Ja, du ska bli så ärad så att du ska få en plats i himlen.

Jesus hade kommit till Jerusalem för att dö. Som sann, som verklig människa bekymrade det honom att gå detta hemska lidande till mötes. Det triumfartade intåget som han hade gjort alldeles nyss förändrade inte bilden av det hemska som nu skulle komma. Han kände redan här bördan som vi förknippar med Getsemane. Han öppnar sin själ så att vi kan se in. Jesus var ingen robot. Han var en människa och som sådan kände han ångest inför det som låg framför honom. Men han ber inte om att slippa undan. Han säger: *Det är för denna stund jag har kommit.*

Så vänder Jesus uppmärksamheten från sig själv och säger: *Far, förhårliga ditt namn!* Fadern svarar med rösten som för en del lät som åska: *Jag har förhårligat det, och jag ska förhårliga det igen.* Genom att sända sin Son i mänsklig gestalt och genom de under som han gjorde hade Fadern blivit ärad. *Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har*

från Fadern (Joh. 1:14). Jesus hade redan förhärligat Fadern och han skulle genom sitt frälsningsverk, sin död, uppståndelse och himmelfärd, förhärliga Fadern ännu mer.

Rösten från himlen, som av en del uppfattades som åska, var inte för Jesu skull utan för folkets skull. Det går en dom över världen och världens furste ska kastas ut, säger Jesus. Ja, nu ska djävulen besegras. Om bara några dagar ska slaget stå på Golgata. Rösten som hördes var inte för Jesu skull. Den var för oss. Slaget på Golgata var inte heller för Jesu skull. Det var för oss, för din och min skull.

Jesus tillkännager nu på vilket sätt han ska dö. Det skulle inte ske genom stening, som var judarnas avrättningsmetod. Nej, han skulle bli upphöjd, säger han.

Att bli upphöjd är vanligtvis något som låter positivt. Det betyder ju att människor kommer att se upp till dig. Du blir ärad och hedrad när du blir upphöjd. Men Jesus använder detta uttryck på ett helt annat sätt. Här har det en helt annan innebörd. Han talar om hur han ska dö. Och det hade han gjort tidigare vid ett flertal tillfällen. *Och så som Mose upphöjde ormen i öknen måste Människosonen bli upphöjd (Joh. 3:14).* När ni har upphöjt Människosonen, då ska ni förstå att Jag Är...(Joh. 8:28). Han ska bli upphöjd på ett träkors och spikar ska drivas igenom hans händer och fötter. Men Jesus klagat inte över vad som ligger framför honom. *När jag har blivit upphöjd ska jag dra alla till mig.* Det finns de som tror att Jesus med dessa ord syftar på sin himmelfärd. Men det är det inte fråga om. Jesus syftar på sin avrättning som ska ske i slutet av veckan. Han skulle bli upphöjd på ett kors för att dö.

Men detta upplyftande av Jesus skulle inte bli slutet på en tragisk religiös händelse som så småningom skulle falla i glömska. Nej, det skulle bli den mest betydelsefulla händelsen i världshistorien. Jesus

skulle här dra alla människor till sig. På det korset togs alla synder bort. På detta kors etablerades frid mellan Gud och människosläktet. Alla människor tillhör Jesus, som har öppnat himlens dörr för dem. Och varje människas eviga väl eller ve beror på hur hon förhåller sig till vad Jesus har åstadkommit på korset. Antingen är Jesu verk viktigt eller betraktas det som löjligt, fånigt eller orimligt. Genom Kristus har Gud skapat frid mellan sig själv och människan. Antingen tar vi emot denna frid till vår eviga salighet eller förkastar vi den och drar domen över oss.

Vi vill se Jesus. Det var önskemålet som grekerna hade. Det var en fin önskan. Vi vill också se Jesus. Och en dag ska vi få se honom sådan han är. Fram till den yttersta dagen möter vi honom osynlig för vårt jordiska öga i ord och sakrament. Vi får höra honom tillsäga oss syndernas förlåtelse, i ord och sakrament. Men en gång ska vi se honom som han verkligen är. Vi ska se honom ansikte mot ansikte. Alla vill se en Mästare. Amen.